

**POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA**

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

OPIS PATENTOWY

87651

Patent dodatkowy
do patentu nr _____

Zgłoszono: 08.10.1973 (P. 165719)

Pierwszeństwo _____

Zgłoszenie ogłoszono: 02.05.1975

Opis patentowy opublikowano: 15.09.1977

**MKP B66b 7/00
E21d 7/02**

**Int. Cl.² B66B 7/00
E21D 7/02**

CZYTELNIA

Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Twórca wynalazku: Karol Kisielewski

**Uprawniony z patentu: Zakłady Urządzeń Dźwigowych, Warszawa
(Polska)**

Korytko do mocowania prowadnic dźwigowych i sposób montażu korytka do mocowania prowadnic dźwigowych w ścianie elementu budowlanego

1

Przedmiotem wynalazku jest korytko oraz sposób montażu korytka przeznaczonego do mocowania prowadnic kabin i przeciwwąg dźwigów osobowych, towarowych i innych. W stosowanych rozwiązaniach prowadnice dźwigowe przymocowuje się do odpowiednio ukształtowanych wsporników, które muszą być połączone ze ścianą elementu budowlanego, wzdłuż której ma poruszać się dźwig.

Jeden ze znanych sposobów łączenia wsporników z elementem budowlanym polega na zabetonowaniu odpowiednio ukształtowanej końcówki wspornika w otworach elementu budowlanego w czasie montażu prowadnic. W innym znanym sposobie w czasie montażu prowadnic wykonuje się w ścianie elementu budowlanego otwory, w których zaciska się za pomocą tulei rozprężnych śruby do mocowania wyżej wymienionych wsporników. Oba te sposoby są pracochłonne i kłopotliwe w wykonawstwie z uwagi na trudności uzyskania wymaganej dokładności ustawienia prowadnic, tym bardziej, że prace te są wykonywane przez monterów wspinających się wzdłuż szybu dźwigowego. Wad powyższych nie ma znany sposób mocowania wsporników za pomocą specjalnych śrub młoteczkowych, osadzonych w odpowiednio ukształtowanych korytkach, które zabetonowuje się w ścianie elementu budowlanego. Korytko wycina się z rury prostokątnej, której jedna z podstaw ma na całej długości rowek. Wzdłuż obu krawędzi rowka zawalcowane są do wewnątrz występy pod wgłębienia w łbach

2

młoteczkowych, co ma zabezpieczać śruby przed obrotem oraz rozwarciem boków korytka w czasie zaciskania śrub. Do czołowych ścian korytka przyspawane są wąsy zabezpieczające przed dostaniem się betonu do wnętrza korytka oraz przed wysunięciem się go z elementu budowlanego. Często przyspawane są jeszcze dodatkowe wąsy do ścian betonowych, aby uzyskać pewniejsze osadzenie korytka w elemencie budowlanym. Przed osadzeniem korytka w formie do wytwarzania elementu budowlanego, jego rowek zabezpiecza się listwą drewnianą, którą przywiązuje się drutem. Ten sposób zabezpieczenia korytka jest mało skuteczny, gdyż nie zapewnia dobrego przylegania korytka do ściany formy i w czasie zalewania płynnego betonu, przedostaje się on do korytka, co wymaga kłopotliwego wykuwania go za pomocą specjalnych narzędzi. Zasadniczą wadą omawianego korytka jest skomplikowana technologia wytwarzania rur niezbędnych do jego wykonania. Z tego względu tylko niektóre huty na świecie podjęły się ich produkcji. Ponadto niezbędne są również śruby, wymagające specjalnego wykonania. Wad powyższych nie ma korytko oraz sposób montażu korytka według wynalazku.

Korytko według wynalazku ma kształt zbliżony do litery U z bokami wygiętymi w górnej części na zewnątrz, najkorzystniej pod kątem około 90°. Płaska podstawa korytka ma co najmniej jedno wycięcie na śruby mocujące wsporniki z miejscowo

poszerzonym otworem umożliwiającym wprowadzenie łbów tych śrub, najkorzystniej z podkładkami ustalającymi. Korytko według wynalazku ma prosty kształt łatwy do wykonania w zakładzie, na przykład: przez wygięcie z blachy lub taśmy. Może być również wykonywany na gotowo w hucie. Górne wygięcia boków na całej długości zapewniają skuteczne zabetonowanie korytka w elemencie budowlanym.

W bocznych ścianach korytka mogą być wykonane otwory, stosowane przy specjalnych wymaganiach na przykład: przy bardzo dużych obciążeniach dźwigu. Otwory te ułatwiają wypełnienie betonem wnętrza korytka oraz powodują tworzenie się rdzeni betonowych przechodzących przez ściany korytka. Częściowe wycięcia wzdłuż korytka umożliwiają niezbędne przesuwanie śrub w celu ich ustawienia, zaś przerwy między wycięciami zabezpieczają boki korytka przed rozwarciem, a miejscowo powiększone otwory umożliwiają wprowadzenie łbów śrub wraz z podkładkami ustalającymi lub bez podkładek ustalających.

Sposób montażu korytka według wynalazku polega na tym, że przed osadzeniem korytka w formie dolną jego część wypełnia się materiałem łatwo usuwalnym jak na przykład: styropian, który usuwa się po wykonaniu elementu budowlanego na przykład: przez wytopienie lub wydłubanie. Dzięki temu uzyskuje się dobre przyleganie korytka do formy oraz niewypełnienie betonem przestrzeni wypełnionej wyżej wymienionym materiałem.

Przedmiot wynalazku przedstawiony jest w przykładzie wykonania na rysunku, w którym fig. 1 przedstawia w przekroju wzdłużnym korytko zabetonowane w ścianie elementu budowlanego i sposób mocowania do niego prowadnic dźwigowych, fig. 2 przekrój A-A zaznaczony na fig. 1; fig. 3 samo korytko w widoku, fig. 4 korytko wypełnione materiałem łatwo usuwalnym; w przekroju poprzecznym.

Jak uwidoczniono na fig. 1 — fig. 4 w elemencie budowlanym 1 zabetonowane jest korytko 2, w którym osadzone są śruby 3 do zamocowania wspornika 4 pod prowadnicę 5 przeciwwagi oraz śruby 6 do zamocowania wspornika 7 pod prowadnicę 8 kabiny. Śruby 3 i 6 są zabezpieczone przed obrotem

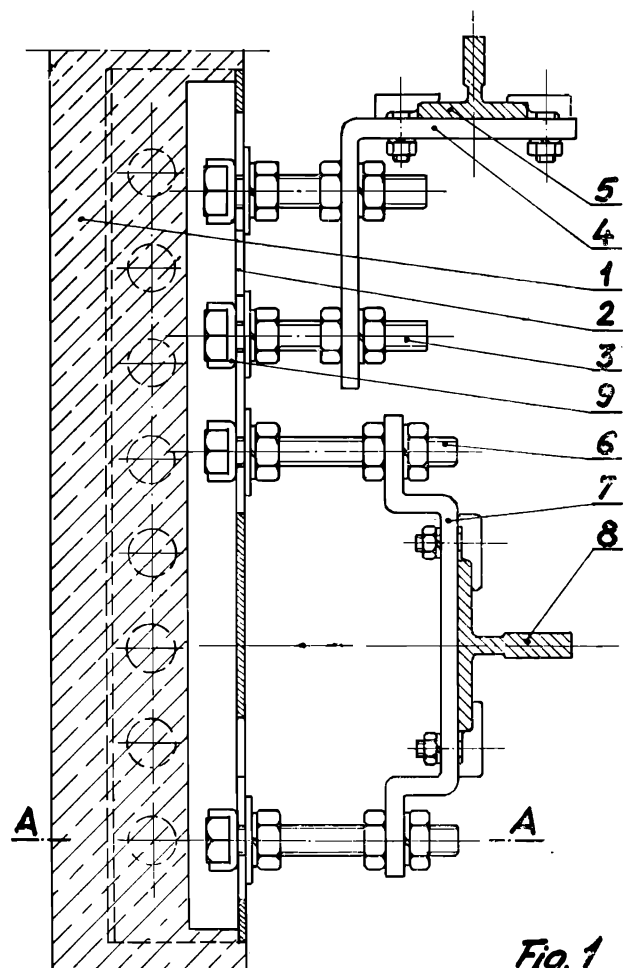
podkładkami ustalającymi 9. Korytko 2 ma kształt zbliżony do litery U, którego boki 10 mają w górnej części otwory 11 oraz wygięcie 12 zapewniające lepsze zabetonowanie korytka w elemencie budowlanym 1. Płaska podstawa 13, korytka 2 ma wygięcie wzdłużne 14, 15 do przesuwania śrub 3, 6 z miejscowo poszerzonymi otworami 16, 17 umożliwiającymi wprowadzenie łbów tych śrub oraz podkładek ustalających 9. Przed zabetonowaniem korytka 2 w elemencie budowlanym 1 dolną jego część wypełnia się materiałem łatwo usuwalnym 18, jak na przykład styropian, co zabezpiecza tę część korytka przed zalaniem betonem. Po wykonaniu elementu budowlanego na gotowo materiał łatwo usuwalny wytapia się lub usuwa w inny sposób, dzięki czemu uzyskuje się możliwość wprowadzenia i przemieszczenia wzdłuż korytka 2 śrub 3, 6 wraz z podkładkami ustalającymi 9 do mocowania wsporników 4, 7 pod prowadnicę 5, 8.

Zastrzeżenia patentowe

1. Korytko do mocowania prowadnic dźwigowych **znamiennie tym**, że ma kształt zbliżony do litery U z bokami wygiętymi w górnej części na zewnątrz, najkorzystniej pod kątem około 90°, którego płaska podstawa (13) ma co najmniej jedno wycięcie wzdłużne (14, 15) na śruby (3, 6), mocujące wsporniki (4, 7) prowadnic z miejscowo poszerzonym otworem (16, 17) umożliwiającym wprowadzenie łbów tych śrub, najkorzystniej z podkładkami ustalającymi (9).

2. Korytko według zastrz. 1, **znamiennie tym**, że w górnej części bocznych ścian (10) korytka są wykonane otwory (11).

3. Sposób montażu korytka do mocowania prowadnic dźwigowych w ścianie elementu budowlanego polegający na zabetonowaniu go w czasie kształtowania elementu budowlanego w formie, **znamiennie tym**, że przed zabetonowaniem dolną część korytka wypełnia się na wysokość umożliwiającą swobodne przesuwanie śrub, materiałem łatwo usuwalnym, na przykład styropianem, który usuwa się w znany sposób na przykład przez wydłubanie lub wytopienie go po wykonaniu elementu budowlanego.

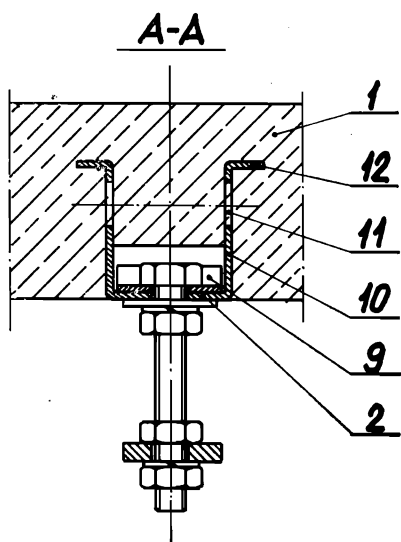

Fig. 2

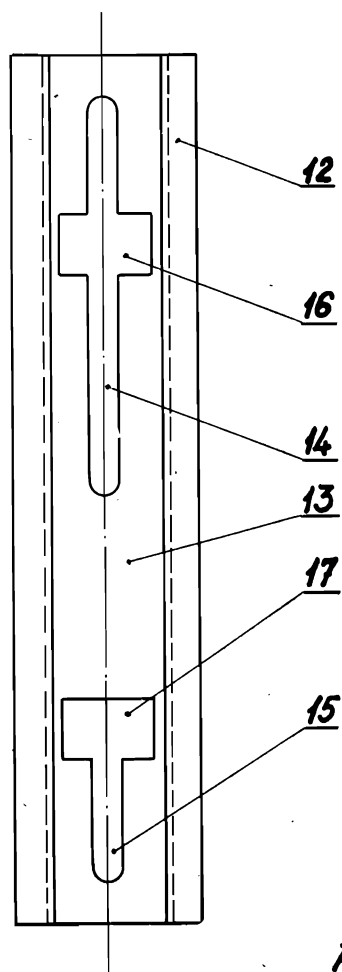

Fig. 3

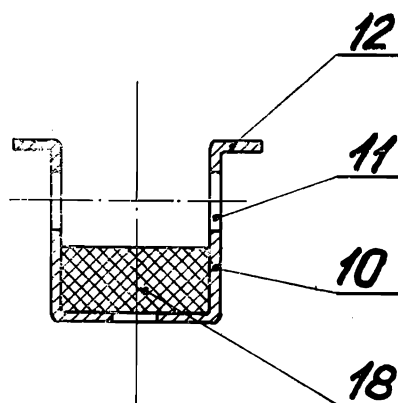

Fig. 4

